

למאי איצטרך קרא למעוטי קרקע משצועה. דלפינן לה מכלל ופרט שצועות (דף מ:). ולקמן צפרק הוזה (דף מ:). וחפר זה נורוס שיוין ומערוס. דלאו הילך הוא שהרי קלקלה: אי נמי. להיכן דהוזה בכלים דלאו הילך הוא ואשמועינן דאינו נשבע אכפירה (שעבוד) קרקעות: ד' שומרין. שצועה

האמורה בהן צשומר חנס שנגנזה הימנו ושומר שער שנאנסה וצשאל שמתה מחמת מלאכה: לריבין פפירה צמקלס והודאה צמקלס. כפירה לא הויה אלא צכופר ממש או לא היו דברים מעולם או החורמי לך הודאה לא הויה אלא"כ הויה ממש שיש לו צידו שחייב הצחור לו מנאל שאין חיוב שצועה השומרים צהא אלא אם כן טען שלש פרות צלחת כפר לו וצלחת הויה לו שישנה צידו והשלישית אומר לו נאנסה או אם שומר חנס הויה אומר לו צשלישית נגנזה דחייב עליה שצועה האמורה צפרשה (שמות כג) שלא שלח ידו צמללכת רעוה דאליו שצועה דכפירה אין זו שצועה האמורה צשומרים. וצלאו כפירה נמי לא חמייבה שצועה שומרים דחייב צשומר חנס כי הויה זה דמינה נפקא לן (שצועות נ:). שמודה צמקלס וכפר צמקלס ולאפוקי ממי"ד צצצא קמא צהגול [קמח] (דף ק:). עירוב פרישיות כחוב כאלן וכי כתיב כי הויה זה לאו אשומר חנס דחייב גביה קאי אלא אלס כסף תלוה ואשמועינן הויה תנא דשומרים נמי בעינן כפירה והודאה והשצועה האמורה צפרשה על פרה שלישי: היכי דמי. פרה של הודאה: לאו דקיימא קמן ואמר ליה קמנה בכל מקום שהויה דהיינו הילך: איך מהא לה צאונס. ועליה הויה נשבע שצועה שומרין: והוא מהא לה צפשיעה. הויה של הודאה ולא הילך הויה: ת"ש דמי אבוה דרבי אפטוריקי. ת"ש מנינה מיוצמא: לרבי חייא קמייסא. כלומר ת"ש לרבי חייא קמייסא לאמר לעיל) שלא מהא הודאה פוי גדולה מהעדאת עדים כו': אשר יאמר וגו'. מודה לו צמקלס מכלל דכופר צמקלס וכתב צהווא לעיל מנינה ונקרב צעל הצית אל האללה ורשינן לקמן (דף מ:). ונקרב לשצועה: והוא. מייבעי ליה להודאת מקלס דחייבא עליה שצועה ואמיא העדאת עדים מנינה צקל וחומר כדלעיל) דלינא קרא יתירא

דמדרוש מנינה מיעוטא: וחד להעדאת עדים. למעוטה: וחד להודאה ממין טענה. דצעויה שמהא הודאה ממין טענה כפירה שאס טענו סאה של חטים והודה לו שיעורים פטור: אלא איתא לרבי חייא. אם הלכה כמותו: אמר ליה אביי ואם איתא לרבי חייא משהבע הא. בתמיה: והא גולן הויה. וכי אמר רבי חייא צמלוה אי נמי צפקדון שלא שלח צו יד ואצד מננו דליכא למימר אשתמוטי משתמיט: לשנגנדו קאמינא. אם שצועה מוטלת עליו נשבע שנגנדו ונטול כדאמרין צשצועות (דף מ:). שהשחוד על השצועה תקנו חכמים שנגנדו נשבע: השתא נמי. כי לינא לר' חייא ואין כאן הודאה צמקלס: נחייבה. שצועה היסת מדרב נחמן וישבע שנגנדו ונטול: היסת. שצועה שהיסמו חכמים לך להיסמו והודות וטענה מפרש צשצועות (דף מ:). חוקה אין אדם טוען אלא"כ יש לו צידו: דר' סקנא הויה. דהא מלאורייתא לא רמי שצועה עליה: ומקנתא

חיי דכל העולם יצאוהו ליד שצועה ויטלו כל אשר לו ועוד דהסת אמר ליה שצועה דלורייתא אית לי עליך או תשבע או תשלם אצל הכא הויה צרלון ישבע אם נניחנו ולכן לא יטל: א"ן ד' בירי פטור וא"י נחמן. מהכל משמע דהלכה כלישנא קמנה דפ' שצועה דידינן (שם דף מ:). ושם ד"ה מאן) דלא צעי דררא דממונא אלא אפי' כופר הכל חייב שצועה היסת מלדל מיימי הכא סיפא דנתמיו לך פטור וכן פירש צשערים דרב האי ואי טעין איני יודע צכל ישבע שאינו יודע:

חיי דכל העולם יצאוהו ליד שצועה ויטלו כל אשר לו ועוד דהסת אמר ליה שצועה דלורייתא אית לי עליך או תשבע או תשלם אצל הכא הויה צרלון ישבע אם נניחנו ולכן לא יטל: א"ן ד' בירי פטור וא"י נחמן. מהכל משמע דהלכה כלישנא קמנה דפ' שצועה דידינן (שם דף מ:). ושם ד"ה מאן) דלא צעי דררא דממונא אלא אפי' כופר הכל חייב שצועה היסת מלדל מיימי הכא סיפא דנתמיו לך פטור וכן פירש צשערים דרב האי ואי טעין איני יודע צכל ישבע שאינו יודע:

חיי דכל העולם יצאוהו ליד שצועה ויטלו כל אשר לו ועוד דהסת אמר ליה שצועה דלורייתא אית לי עליך או תשבע או תשלם אצל הכא הויה צרלון ישבע אם נניחנו ולכן לא יטל: א"ן ד' בירי פטור וא"י נחמן. מהכל משמע דהלכה כלישנא קמנה דפ' שצועה דידינן (שם דף מ:). ושם ד"ה מאן) דלא צעי דררא דממונא אלא אפי' כופר הכל חייב שצועה היסת מלדל מיימי הכא סיפא דנתמיו לך פטור וכן פירש צשערים דרב האי ואי טעין איני יודע צכל ישבע שאינו יודע:

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא ה.

למ"ד הי"ך פטור קרא אמאי איצטרך ב'. תימה גס למ"ד הילך חייב אמאי איצטרך קרא למעוטי הא צקרקע לא שייך משתמיט וכן (פ' צ"ג) לקמן דכי כופר צמקלס קרקע פטור הויה דלאמן הויה מטעם דאין אדם מעיז כיון דלא שייך הכא אשתמוטי קא משתמיט ושמא גס צקרקע שייך קלת אשתמוטי קא משתמיט כי שמה משכנה וסבר עד דהוה לי זוי ופרענא ליה:

אמאי איצטרך קרא למעוטי. תימה הא ליכא קרא מיותר למעוטי קרקעות אלא מכלל ופרט וכלל ממעמינן להו וכלל ופרט וכלל אצטרך למעוטי שטרות וי"ל דקשיא ליה אמאי איצטרך תנא דמילף קרקעות מכלל ופרט כיון למהלך פטור וא"כ לינא דליצטרך למעוטי משצועה דעד אחד מיהו י"ל משום דמתני' דאין נשבעין על הקרקעות מיירי שצועה למודה צמקלס: א"כ דרשינן בריהם וקרקעות. מהכל משמע דטענו חמין ושעורים והודה צלחת מהא דחייב דדוקא כלים וקרקעות פטור הא חמין ושעורים חייב וכן כפרי שמואל ורבי יוחנן לחד לישנא פרק שצועה דידינן (שצועות דף מ:): שומר חנס. פטור מכל חוץ מפשיעה ושאל חייב צכל חוץ מממה מחמת מלאכה ונשא שער והסוכר צמקלס חייב צמקלס פטור ולכן תנא להו כסדר זה ולא שחאס כסדר כתיבתא א"כ ואמאי לא מקשה נממה משניות (דף אומר עד הויה חס אומר עד החלון ועשרה גפיס דשצועות (דף מ:)) ומתנינן דהשאל (לקמן דף נ: ושם) דזה אומר שאולה חס אומר שכורה דמיירי צפקדון הא הילך הויה וי"ל דניחא ליה לאשתמוטי מכל ד' שומרין:

רבי חייא תנאי הויה ופ"ג. אי גס לעיל (דף ג:) א"כ חייא א"כ ואפילו אי גרסינן מני ר' חייא י"ל דהכי קאמר דאפילו לא הויה צרייתא תנא הויה ופ"ג: והודה בשעורים פטור. אף מן השעורים דמנומם שלהי המניח (צ"ק דף לה: ושם ד"ה לינא): מסרי ליה בהדרי. ומיירי דאמרי ליה אל תחזיר אלא צעדים דלצי"כ הא קי"ל (כתובות דף נט) דתקא חס את חצירו צעדים א"כ לפרעו צעדים: א"כ איתא דרבי חייא. נראה דהלכה כרבי חייא דהא לעיל מוקי לה כרצנן דר"ג. והלכה כוותיהו דפרקי

שלהי המניח (צ"ק שם) מאי קמ"ל מנינא וכן צפ' השואל (לקמן ק. ושם) פריך אמאי טענו חמין והודה לו שיעורים הויה וכן סברי רב ושמואל צ' שצועה דידינן (שצועות דף מ: ושם) אפי' דקלמא הכא אס איתא חפי נמי נמי אשכחנא פ' (אע"פ) (כתובות דף נט) דתקא חס איתא לדרב הונא דלאמר יכולה אשה שתאמר לבעלה איני נזוונת וכו' וצפרק שני דיני גזירות (שם דף ק:)) פסיק כרב הונא תימה אפי' אי איתא לרבי חייא לא משתבע הכא דאסחידו עליה דאלל דהוחזק כפרן דפרקי לעיל (דף ה.) והכא לא שייך משתמיט ושמא י"ל אחרי שלמד שיש שצועה שהעדאת עדים צמלוה מעתה אין לחלק בין מלוה לפקדון: שצבנגנדו קאמינא. א"כ מתי שאל דהשחוד על השצועה שנגנדו ונטול ונטול אלא לא אמרינן מתוך שאפי' ישבע משלם כדאמר גבי חמשין ידענא וחמשין לא ידענא (לקמן דף מ:) וצנסכא דר' אבא (שצועות דף ט:) וי"ל הכא אי אמרי' משלם לא צשקת ליה

סדי אמר לא היה דברים מעולם אחר שהי אסחידו דאכל תרי מנייהו אמר רבי יודא אי איתא לר' חייא דלומר אילו נבחר לי דהלכתא כר' חייא בוא הייתי ון אותו לשלם השנים שאכל ולישבע על השאר שבעת אדורייתא דכיון שהווא גולן ישבע שנגנדו ונטול. ומקשה לר' יודא אפי' הכי אי לינא לר' חייא נחייבה מרתנן מנה לי בידך והלה אומר אין לך כיום פטור. ואמר רב נחמן ומשביעין אותו שבעות היסת מדרבנן. ופריק לה דרב נחמן תקנתא היא מדרבנן ותקנתא בידך לא עבדינן כלומר נעשה עוד תקנה על זו דרב נחמן להישבע כנגדו וישל כולי האי תקנתא לא

סדי אמר לא היה דברים מעולם אחר שהי אסחידו דאכל תרי מנייהו אמר רבי יודא אי איתא לר' חייא דלומר אילו נבחר לי דהלכתא כר' חייא בוא הייתי ון אותו לשלם השנים שאכל ולישבע על השאר שבעת אדורייתא דכיון שהווא גולן ישבע שנגנדו ונטול. ומקשה לר' יודא אפי' הכי אי לינא לר' חייא נחייבה מרתנן מנה לי בידך והלה אומר אין לך כיום פטור. ואמר רב נחמן ומשביעין אותו שבעות היסת מדרבנן. ופריק לה דרב נחמן תקנתא היא מדרבנן ותקנתא בידך לא עבדינן כלומר נעשה עוד תקנה על זו דרב נחמן להישבע כנגדו וישל כולי האי תקנתא לא

סדי אמר לא היה דברים מעולם אחר שהי אסחידו דאכל תרי מנייהו אמר רבי יודא אי איתא לר' חייא דלומר אילו נבחר לי דהלכתא כר' חייא בוא הייתי ון אותו לשלם השנים שאכל ולישבע על השאר שבעת אדורייתא דכיון שהווא גולן ישבע שנגנדו ונטול. ומקשה לר' יודא אפי' הכי אי לינא לר' חייא נחייבה מרתנן מנה לי בידך והלה אומר אין לך כיום פטור. ואמר רב נחמן ומשביעין אותו שבעות היסת מדרבנן. ופריק לה דרב נחמן תקנתא היא מדרבנן ותקנתא בידך לא עבדינן כלומר נעשה עוד תקנה על זו דרב נחמן להישבע כנגדו וישל כולי האי תקנתא לא

סדי אמר לא היה דברים מעולם אחר שהי אסחידו דאכל תרי מנייהו אמר רבי יודא אי איתא לר' חייא דלומר אילו נבחר לי דהלכתא כר' חייא בוא הייתי ון אותו לשלם השנים שאכל ולישבע על השאר שבעת אדורייתא דכיון שהווא גולן ישבע שנגנדו ונטול. ומקשה לר' יודא אפי' הכי אי לינא לר' חייא נחייבה מרתנן מנה לי בידך והלה אומר אין לך כיום פטור. ואמר רב נחמן ומשביעין אותו שבעות היסת מדרבנן. ופריק לה דרב נחמן תקנתא היא מדרבנן ותקנתא בידך לא עבדינן כלומר נעשה עוד תקנה על זו דרב נחמן להישבע כנגדו וישל כולי האי תקנתא לא

א ורבי אלפס כאן ובשניות פ"ו דף ע"ה: וכן מ"ב מהל' טוען וטען ה"ה סנה עשין לה טוע"ש ח"מ ס"י פה ק"ש: כ"א ג מ"י שם הלכה ח ופ"א שם ה"ג ג ופ"ט מהל' ג"מ הלכה י"א סנה שם טוע"ש שם ס"י"ב וס"י מ"ד: כ"ב ד מ"י פ"א מהלכות טוען וטען ה"ג סנה שם טוע"ש שם ס"י ע"ה ס"ו וס"י פו סעיף ה':

מוסף רש"י

ארבעה שומרים צריכין כפירה במקצת והודאה במקצת. שצועות האמורות בהן, כגון שומר חנס לשבע שנגנזה ושומר שער לשבע שנגנזה ושואל לשבע שמתה ממלאכה (לקמן דף מ:). לריבין כפירה במקצת והודאה במקצת קודם לשומרי שצועה, ואם נשבע צלח כפירה והודאה אין שצועה ולא שומר חנס ללוס ולא מטיבין כפל (ב"ק ק:). טענה חמין והודה לו בשעורין פטור. אף מדי שערין, דהא אמר ליה חונע לאו שערין יספ' לך ואחילי ממל גביה (ב"ק לז:). דשעורין איהו מנין הטענה עתה (לקמן דף ק:). ורבי גמליאל מחייב. דלא צעי הדלה מנין הטענה פטור. שאין כאן הודאה משביעין (שבותות דף ח:). אחר. לשאלו מודה צמקלס (לקמן דף ו) שבעות היסת. לזון שומא, שמו חמסי' מעלי שצועה, מנו (שמואל טו) טס ה' הסומן צי (שבותות ח:).

רבינו חננאל

רבינו חננאל (תבשר) עליה וסוגיא כותיהו דהתא כרב ששת קיימא לך דהוא בתרא ותוב מדקתני לה בפי השואל היו לו דברים ומכר אחד הלוקח טוען בגדול קניתי והמכר אמר הקטן מכרתי ישבע המוכר שהקטן מכר ואמרי' אמאי ישבע מה שטענו לא הודה לו כי בגדול טענו והוא לא הודה לו בגדול אמאי ישבע ועוד הויה הוא ועוד אין נשבעין על הבעים ש"מ מרתני לה גבי הלכת' סיפקתא הילך נמי הלכת' הוא דפטור. ומקשי' תוב אקמייתא דר' יודא מהא דתני אבוב דר' אפטוריקי מנה לי בידך והלה אומר אין לך כיום פטור. ואמר רב נחמן ומשביעין אותו שבעות היסת מדרבנן. ופריק לה דרב נחמן תקנתא היא מדרבנן ותקנתא בידך לא עבדינן כלומר נעשה עוד תקנה על זו דרב נחמן להישבע כנגדו וישל כולי האי תקנתא לא

רבינו חננאל (תבשר) עליה וסוגיא כותיהו דהתא כרב ששת קיימא לך דהוא בתרא ותוב מדקתני לה בפי השואל היו לו דברים ומכר אחד הלוקח טוען בגדול קניתי והמכר אמר הקטן מכרתי ישבע המוכר שהקטן מכר ואמרי' אמאי ישבע מה שטענו לא הודה לו כי בגדול טענו והוא לא הודה לו בגדול אמאי ישבע ועוד הויה הוא ועוד אין נשבעין על הבעים ש"מ מרתני לה גבי הלכת' סיפקתא הילך נמי הלכת' הוא דפטור. ומקשי' תוב אקמייתא דר' יודא מהא דתני אבוב דר' אפטוריקי מנה לי בידך והלה אומר אין לך כיום פטור. ואמר רב נחמן ומשביעין אותו שבעות היסת מדרבנן. ופריק לה דרב נחמן תקנתא היא מדרבנן ותקנתא בידך לא עבדינן כלומר נעשה עוד תקנה על זו דרב נחמן להישבע כנגדו וישל כולי האי תקנתא לא